

House of our Fathers / Mothers of Invention

JAN LAUWERS /
NEEDCOMPANY

Memory Trip

Pieter T'Jonck

Gezien op 03 juli 2020
Mill, Gabrielle Petitstraat 1, 1080
Brussel (Sint-Jans-Molenbeek)

In corona-tijden zijn kunstenaars, en podiumkunstenaars in het bijzonder, veroordeeld tot thuis zitten en nietsdoen. Nu de lockdown versoepeld werd, greep Jan Lauwers de kans met beide handen aan om 'The House of our Fathers', een werk dat in 2007 voor het eerst opgevoerd werd, terug te tonen in de eigen ruimte 'Mill' in de Gabrielle Petitstraat 1 in Sint-Jans-Molenbeek. Voor de gelegenheid werd het werk omgedoopt tot 'The House of our Fathers / Mothers of Invention'.

04 JULI 2020

Jan Lauwers kennen we vooral als regisseur van Needcompany, maar hij werd opgeleid als beeldend kunstenaar en stelt ook geregeld tentoon. Zo was er de solotentoonstelling 'Restlessness' in Bozar in 2007, die gevolgd werd door de eerste opvoering van 'The House of our Fathers'. Het werk werd nadien wereldwijd op veel plaatsen getoond, onder meer in 2011 in Museum M in Leuven.

In deze labyrintische totaalinstallatie brengen acteurs, dansers en muzikanten doorlopende performances. Het is dus zowel een (levend) kunstwerk als een doorlopende voorstelling. De bezoeker bepaalt zelf hoe lang hij kijkt. In zekere zin toch, want Lauwers wil wat hij 'grensbeelden' noemt bieden: hij probeert de normale kijkduur van de tentoonstellingbezoeker te verlengen zodat een beeld de tijd krijgt om door te dringen en herinnering te worden.

Dat was niet anders in deze 'corona-versie' van het werk. Je komt binnen in een grote zaal die volgestouwd is met allerlei kisten om kunstwerken in te pakken, met die kunstwerken zelf, en met een groot videoscherm tegen één wand. Het verschil met eerdere versies is dat dit pakhuis van de kunst nu ook relictten bevat van de voorstellingen die Grace Ellen Barkey, Lauwers' partner, samen met Lot Lemm maakte voor haar eigen voorstellingen binnen de Needcompany.

Een ander verschil is dat de groep performers die de installatie tot leven brengt hier bijna een historisch overzicht biedt van al wie ooit lid was van Needcompany. Dat gaat van de alleroudsten, zoals actrice Viviane De Muynck, tot de allerjongsten, zoals Lauwers' eigen kinderen Romy Louise en Victor en jonge mensen als Martha Gardner en Meron Verbelen die nog studeren aan het Conservatorium in Antwerpen.

Helaas sloeg het noodlot daar toe: Anna Sophia Bonnema -een van de sterkhouders van Needcompany- brak haar pols vlak voor de aanvang van de eerste voorstelling, en moest naar het hospitaal. Daardoor ontbrak ook haar partner Hans-Petter Dahl, nog zo'n steunpilaar van het ensemble, 's avonds ook op het appel.

Dat weerhield de rest van de 22-koppige bezetting er niet van om voluit te gaan voor dit evenement. Het tart elke beschrijving. Je ziet de geschiedenis van het gezelschap voorbij komen, van de gekke strapatsen van Maarten Seghers tot de subtiele dansinterventies van Yumiko Funaya, of van het melancholische gitaarspel van Lauwers zelf tot verrassende percussie van Jules Beckman of interventies op viool van George Van Dam.

De kers op de taart, voor mij althans, was echter wat zich op het voorplein van de voormalige sigarettenfabriek waar Mill gevestigd is afspeelde. In een piepkleine caravan ontving Viviane De Muynck er iedereen die haar een vraag wilde stellen. Ik begon met één vraag, en binnen de kortste keren raakten we verzeild in een *memory trip* langs meer dan vijftig jaar theater en film. Wat een voorrecht en een buitenkans. Je kan er vanavond nog tot tien uur terecht om het mee te maken.